

leida linde või tuvisid toites ühe hobi või lemmiktegevuse. Tuvisid maaliv Jaak toob näiteks mõned vanalinnas elavad inimesed, kes tõepoolest tunnevad ning eristavad tuvisid ning peavad neid lausa oma lindudeks. Tuvi teema on Jaagu loomingu ilusam pool.

Visnapi loomingu teine pool on laiemas plaanis absurdne sümbolism, näiteks rohelised kitsed, ufod, inspireeritud tänapäeva ufo-raamatutest ning -filmidest. Hella Hundi kõrtsis võib näha Jaak Visnapi apokalüptilisi taiesed, ufomaale ja rohelisti kitsi. Sealt on rännanud üks Jaagu töö ka Brüsseli Eesti esindusse.

Kunsti sürreaalsed tahud

“Iga pilt leiab inimese, kes sellest aru saab,” on Jaak veendunud. Jaagu maalid ei vasta tema enda arvates mõnes mõttes kunsti arusaamistele. Aga mida aeg edasi, seda enam on kunst liikunud selles suunas, kus see pole enam lihtsalt dekoratsioon. Tema sõnul on kunstipublik juba valmis vastu võtma ka midagi sellist, mis pole kohe arusaadav ega mõistetav.

Peale maalide teeb Jaak fotode sarju. Keskuses on näha fotosid võtetest Piritarannas, mil keset päikeselist päeva tuli merelt suur udumüür, muutes kõik fotod

omanäolise hõnguga taieks. Fotod said tehtud vanaaegse kaameraga. “See oli sürreaalne olukord, mis sel ilusal päikeselisel päeval tekkis,” leiab Jaak heatujuliselt.

Tänapäeva kunstnik pole enam ühe meediumi kandja, tihti tegelevad tänapäeva kunstnikud samal ajal nii foto, skulptuuri, maali kui ka graafikaga. Need kunstiliigid on omavahel läbi põimunud. Hiljuti oli Jaak Visnapi ja Kadri Alesmaal New Yorgis järjestikku kaks näitust, mille tarvis valmis ka film kivitrüki protsessist ning mis näitab, kuidas suuri ja raskeid trükikive uuesti kasutada saab.

“Eesti kunsti puhul tuleb mõelda, kuidas seda väljapoole müüa,” leiab litokeskuse juht, kelle sõnul on uus põlvkond jõukaid ja edukaid inimesi hakanud mõistma ka Litograafiakeskuse ideid ning alustanud kunstnikega koostööd. Näiteks on seal trükitud ettevõtetele kinkegraafika tiraaže. “Välisurgudele minnes on ettevõtetele hea tutvustada oma riiki kunsti või muusikaga,” on Jaak kindel. “Kultuur on üks väheseid varasid, mis meil on. Oma identiteeti me saame luua ainult kunsti kaudu. Kultuuri osatähtsus on väga suur. Suurriikide puhul on näha, et välisurgudele minnes, viiakse kaasa ka oma kultuuri ning kunsti.”

Visnap saab inspiratsiooni rohelisest ufotemaatikast ja seob seda vabal käel oma loomingusse.

Litograafiakeskus kui ideede kasvulava

“Litograafiakeskus on minu loomingu,” väidab Jaak Visnap rõõmsalt. Tegemist on graafikakeskusega, kus teostavad oma ideid erinevad kunstnikud ja kunstitudendid. Samas toimuvad seal ka põnevad ning vabastavad kunsti peod ning on peetud isegi ühed pulmad tervelt sajale inimesele, mida on küll päris keeruline ette kujutada.

Litokeskus, mis on tegutsenud ühtekokku kaksteist aastat, alustas oma tegevusega Pärnus, nüüdseks on neil avarad ruumid endises ARSi majas. Litograafiakeskus aitab neid, kel on tulnud idee just graafika valdkonnas end teostada. Seal on oma töid trükkinud nii maestro Evald Okas ja Kaljo Põllu kui ka päris noored graafikud. Litokeskuse eesmärgiks on tutvustada kujutatavat kunsti ja tuua inimesi kunsti juurde. Selleks korraldab Jaak ka näituseid koos Kadri Alesmaaga